

Wtorek, 14 lutego 2006 r.

P6_TA(2006)0049

Lokalny ruch graniczny *I**

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące lokalnego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych Państw Członkowskich i zmieniającego Konwencję z Schengen oraz Wspólne Instrukcje Konsularne (COM(2005)0056 — C6-0049/2005 — 2005/0006(COD))

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2005)0056) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 62 ust. 2 lit. a) i art. 62 ust. 2 lit. b) pkt ii) i iv) Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0049/2005),
 - mając na uwadze zobowiązanie Komisji, złożone podczas sesji plenarnej Parlamentu w dniu 14 lutego 2006 r., do zaakceptowania stanowiska przyjętego przez Parlament, a także pisemne zobowiązanie przedstawiciela Rady z dnia 20 grudnia 2005 r. do zatwierdzenia wniosku po poprawkach, zgodnie z art. 251 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0406/2005),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

P6_TC1-COD(2005)0006

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 lutego 2006 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych Państw Członkowskich i zmieniającego Konwencję z Schengen

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Potrzeba ustanowienia przepisów dotyczących małego ruchu granicznego w celu skonsolidowania ram prawnych Wspólnoty w zakresie granic zewnętrznych została podkreślona w komunikacie Komisji „W kierunku zintegrowanego zarządzania zewnętrznymi granicami Państw Członkowskich Unii Europejskiej” ⁽³⁾. Została ona następnie potwierdzona przez Radę w dniu 13 czerwca 2002 r. w formie przyjęcia „Planu zarządzania zewnętrznymi granicami Państw Członkowskich Unii Europejskiej”, który został z kolei zatwierdzony przez Radę Europejską w Sewilli w dniach 21 i 22 czerwca 2002 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2006 r.

⁽³⁾ COM(2002)0233.

Wtorek, 14 lutego 2006 r.

- (2) W interesie rozszerzonej Wspólnoty leży zapewnienie, aby granice z państwami sąsiadującymi nie stanowiły barier dla handlu, wymiany społecznej i kulturalnej, czy współpracy regionalnej. W tym celu należy więc opracować skuteczny system dla potrzeb małego ruchu granicznego.
- (3) **System dotyczący małego ruchu granicznego stanowi odstępstwo od ogólnych zasad regulujących kontrolę graniczną osób przekraczających zewnętrzne granice Państw Członkowskich Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniu (WE) nr .../2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)]⁽¹⁾.**
- (4) Wspólnota powinna ustanowić przepisy dotyczące kryteriów i warunków, które muszą zostać spełnione przy wprowadzaniu ułatwień przy przekraczaniu zewnętrznych granic lądowych Państw Członkowskich dla mieszkańców obszarów przygranicznych dla potrzeb małego ruchu granicznego. Przepisy takie powinny zapewnić równowagę pomiędzy ułatwianiem przekraczania granicy mieszkańcom obszarów przygranicznych działającym w dobrej wierze, mającym uzasadnione powody do częstego przekraczania granicy Państw Członkowskich, z jednej strony, a potrzebą zapobiegania nielegalnej imigracji oraz potencjalnym zagrożeniom dla bezpieczeństwa, jakie stanowi działalność przestępcza, z drugiej strony.
- (5) **W celu uniknięcia nadużyć, ogólną zasadą powinno być wydawanie pozwoleń na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym wyłącznie osobom legalnie mieszkającym na obszarach przygranicznych przez co najmniej rok. Umowy dwustronne mogą przewidywać dłuższy okres zamieszkania. W wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach, dotyczących np. nieletnich, zmiany stanu cywilnego lub dziedziczenia gruntu, umowy dwustronne mogą także przewidywać krótszy okres zamieszkania.**
- (6) **Pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym powinno być wydawane mieszkańcom obszarów przygranicznych niezależnie od tego, czy podlegają oni obowiązkowi wizowemu zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu⁽²⁾. W rezultacie niniejsze rozporządzenie należy odczytywać w związku z rozporządzeniem Rady (WE) nr .../... z dnia ... [zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 539/2001] mającym na celu zwolnienie z obowiązku wizowego mieszkańców obszarów przygranicznych czerpiących korzyści z systemu dotyczącego małego ruchu granicznego ustanowionego niniejszym rozporządzeniem. Wskutek tego niniejsze rozporządzenie może wejść w życie tylko równoległe z tym rozporządzeniem zmieniającym.**
- (7) Wspólnota powinna ustanowić przepisy dotyczące szczególnych kryteriów i warunków wydawania **pozwoleń na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym** mieszkańcom obszarów przygranicznych dla potrzeb małego ruchu granicznego. Te kryteria i warunki powinny być zgodne z warunkami dotyczącymi wjazdu obowiązującymi mieszkańców obszarów przygranicznych, przekraczających granicę w ramach małego ruchu **granicznego**.
- (8) **Ustanowienie** przepisów dotyczących małego ruchu granicznego na szczeblu Wspólnoty nie powinno wpływać na prawo do swobodnego przemieszczania się, z którego korzystają obywatele Unii oraz członkowie ich rodzin, ani też na odpowiadające mu prawo, z którego korzystają obywatele krajów trzecich i członkowie ich rodzin na mocy umów pomiędzy Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony oraz tymi krajami trzecimi z drugiej strony. Jednakże w przypadku, gdy przekraczanie granicy jest ułatwione w ramach systemu dotyczącego małego ruchu granicznego dla mieszkańców obszarów przygranicznych i obejmuje mniej systematyczną kontrolę, przekraczanie granicy powinno być automatycznie ułatwione dla obywateli Unii oraz obywateli krajów trzecich mieszkających na obszarach przygranicznych, którzy korzystają z prawa Wspólnoty do swobodnego przemieszczania się.
- (9) W celu wdrożenia systemu dotyczącego małego ruchu granicznego Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość utrzymywania lub zawierania, w razie potrzeby, umów dwustronnych z sąsiadującymi krajami trzecimi pod warunkiem, że takie umowy są zgodne z przepisami określonymi w niniejszym **rozporządzeniu**.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na konkretne umowy stosowane w enklawach Ceuta i Melilla, określone w deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla w Akcie Końcowym do Umowy o Przystąpieniu Królestwa Hiszpanii do Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U.

⁽²⁾ Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 851/2005 (Dz.U. L 141 z 4.6.2005, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 69.

Wtorek, 14 lutego 2006 r.

- (11) W przypadku nadużycia systemu dotyczącego *małego* ruchu granicznego, ustanowionego mocą niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie powinny nakładać na mieszkańców obszaru przygranicznego *sankcje* przewidziane w prawie krajowym.
- (12) Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia wraz z towarzyszącymi mu w razie potrzeby wnioskami legislacyjnymi.
- (13) Niniejsze rozporządzenie respektuje podstawowe prawa i wolności, a w szczególności jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (14) Ponieważ *cel niniejszego rozporządzenia*, a mianowicie *ustanowienie przepisów* dotyczących kryteriów i warunków na potrzeby stworzenia systemu dotyczącego *małego* ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych Państw Członkowskich, *ma bezpośredni wpływ na dorobek Wspólnoty* w zakresie granic zewnętrznych i nie *może on zostać osiągnięty* w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, i *dlatego*, z uwagi na skalę i skutki *niniejszego rozporządzenia*, *może zostać lepiej zrealizowany* na szczeblu Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć odpowiednie środki, zgodnie z zasadą subsydiarności ustanowioną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, *ustanowioną* w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia *tego celu*.
- (15) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu dotyczącego stanowiska Danii, stanowiącego załącznik do *Traktatu o Unii Europejskiej* oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, nie jest przez nie związana, ani nie podlega jego stosowaniu. Biorąc pod uwagę, że niniejsze rozporządzenie bazuje na dorobku Schengen zgodnie z przepisami Tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania powinna, zgodnie z art. 5 wyżej wymienionego protokołu, w terminie sześciu miesięcy od *daty* przyjęcia przez Radę niniejszego rozporządzenia, podjąć decyzję o ewentualnym wdrożeniu rozporządzenia do prawa krajowego.
- (16) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej z Republiką Islandii i Królestwem Norwegii, dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾, objętych obszarem, o którym mowa w **art. 1(A)** decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej Umowy ⁽²⁾.
- (17) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Zjednoczone Królestwo zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽³⁾. Z tego względu Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, nie jest *nim* związane, ani nie podlega jego stosowaniu.
- (18) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Irlandia, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽⁴⁾. Z tego względu Irlandia nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, nie jest *nim* związana, ani nie podlega jego stosowaniu.
- (19) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie **przepisów** dorobku Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej przez Unię Europejską, Wspólnotę Europejską oraz Konfederację Szwajcarską w sprawie włączenia **Konfederacji Szwajcarskiej** we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, objętych obszarem, o którym mowa w **art. 1 lit. A) decyzji 1999/437/WE w związku** z art. 4 ust. 1 decyzji Rady **2004/849/WE** ⁽⁶⁾ **oraz 2004/860/WE** ⁽⁷⁾.
- (20) **Art. 4 lit. b) i art. 9 lit. c)** stanowią przepisy bazujące na dorobku Schengen lub są związane z nim w inny sposób, w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu Przystąpienia z 2003 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁽³⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

⁽⁵⁾ Dokument Rady nr 13054/04 dostępny pod adresem: <http://register.consilium.eu.int>.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2004/849/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych przepisów Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2004/860/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78).

Wtorek, 14 lutego 2006 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia system dotyczący *małego ruchu granicznego* na zewnętrznych **granicach Państw** Członkowskich oraz wprowadza w tym celu szczególny rodzaj **dokumentu, który upoważnia mieszkańców** obszarów przygranicznych **do przekraczania granicy w ramach systemu dotyczącego małego ruchu granicznego. Dokument otrzymuje nazwę „pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym”**.

2. Niniejsze rozporządzenie zezwala Państwom Członkowskim na zawieranie lub utrzymanie umów dwustronnych z **sąsiadującymi** krajami **trzecimi** w celu wdrożenia niniejszym ustanowionego systemu dotyczącego *małego ruchu granicznego*.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na przepisy prawa wspólnotowego i krajowego, mające zastosowanie do obywateli krajów trzecich, odnoszące się do:

- a) pobytów długoterminowych,
- b) dostępu do działalności gospodarczej i jej prowadzenia,
- c) opłat celnych i opodatkowania.

Artykuł 3

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „**zewnętrzna granica lądowa**” oznacza wspólną granicę lądową pomiędzy Państwem Członkowskim a **sąsiadującym** krajem trzecim;
- b) „**obszar przygraniczny**” oznacza obszar, **który nie** sięga dalej niż 30 kilometrów od granicy. Lokalne okręgi administracyjne w tym obszarze, które należy uznać za **obszar przygraniczny, są określane** przez zainteresowane państwa **w ich umowach dwustronnych**. Jeśli część takiego okręgu **jest położona między 30 a 50 kilometrem od linii granicy, uznaje się ją mimo to za część obszaru przygranicznego**;
- c) „**mały ruch graniczny**” oznacza regularne przekraczanie zewnętrznej granicy lądowej Państwa Członkowskiego przez osoby mieszkające w obszarze przygranicznym w celu pobytu w obszarze przygranicznym, **na przykład ze względów społecznych, kulturalnych lub określonych względów ekonomicznych lub względów rodzinnych**, przez okres nieprzekraczający limitów czasu, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu;
- d) „**osoby korzystające** ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się” **oznaczają**:
 - i) **obywateli Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu oraz** każdego obywatela kraju trzeciego, który jest członkiem rodziny obywatela Unii, korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się, w stosunku do którego stosuje się dyrektywę 2004/38/WE⁽¹⁾;
 - ii) każdego obywatela kraju trzeciego oraz członków jego rodziny, niezależnie od narodowości, który na mocy umów zawartych między Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a tymi krajami, z drugiej strony, korzysta z **praw** do swobodnego przemieszczania się równoważnego z **prawami, z których** korzystają obywatele Unii;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77).

Wtorek, 14 lutego 2006 r.

- e) „obywatel kraju trzeciego” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu i która nie jest objęta lit. (d);
- f) „mieszkańcy obszarów przygranicznych” oznaczają obywateli kraju trzeciego legalnie mieszkających w obszarze przygranicznym kraju sąsiadującego z Państwem Członkowskim przez okres *ustalony w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13, nie krótszy niż rok. W wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach, określonych w umowach dwustronnych, okres pobytu może być krótszy niż rok*;
- g) „pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym” oznacza dokument wprowadzony na mocy art. 5, który upoważnia jego posiadacza do przekraczania zewnętrznej granicy lądowej do celów małego ruchu granicznego, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia;
- h) „Konwencja z Schengen” oznacza Konwencję podpisaną w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r., pomiędzy Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Francuską, Wielkim Księstwem Luksemburga i Królestwem Holandii, wdrażającą Układ o stopniowym znoszeniu kontroli na wspólnych granicach, podpisany w Schengen w dniu 14 czerwca 1985 r.

Rozdział II

System dotyczący małego ruchu granicznego

Artykuł 4

Warunki wjazdu

Mieszkańcy obszarów przygranicznych mogą przekraczać zewnętrzną granicę lądową sąsiadującego Państwa Członkowskiego w ramach małego ruchu granicznego pod warunkiem, że:

- a) *posiadają pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym oraz ważny(e) dokument (y) podróży(e), jeśli jest(są) on(e) wymagany(e) na mocy umów dwustronnych, o których mowa w art. 13;*
- b) *nie* są osobami, względem których w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) wydano ostrzeżenie w celu udzielenia odmowy wjazdu;
- c) uznano, że nie stanowią zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego, *a w szczególności gdy nie wydano żadnego ostrzeżenia w krajowych bazach danych Państw Członkowskich w celu odmowy wjazdu, z tych samych powodów.*

Artykuł 5

Pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym — zasady

1. Niniejszym wprowadza się pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym.
2. Ważność terytorialna pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest ograniczona do obszaru przygranicznego Państwa Członkowskiego wydającego pozwolenie.
3. Pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym jest opatrzone fotografią posiadacza pozwolenia oraz zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) imię, nazwisko, datę urodzenia, narodowość i miejsce zamieszkania posiadacza pozwolenia;
 - b) organ wydający pozwolenie, datę wydania i okres ważności;
 - c) obszar przygraniczny, w obrębie którego posiadacz pozwolenia ma prawo się poruszać;
 - d) numer ważnego dokumentu podróży lub dokumentów zezwalających ich posiadaczowi na przekraczanie granic zewnętrznych, zgodnie z art. 9 lit. a.

Pozwolenie wyraźnie stwierdza, że jego posiadacz nie jest uprawniony do poruszania się poza obszarem przygranicznym, a każde nadużycie podlega sankcjom przewidzianym w art. 17.

Wtorek, 14 lutego 2006 r.

Artykuł 6

Pobyt w obszarze przygranicznym

Umowy dwustronne, o których mowa w art. 13, określają maksymalny dozwolony czas trwania każdego nieprzerwanego pobytu na podstawie pozwolenia na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym, który nie może przekraczać trzech miesięcy.

Artykuł 7

Kontrole wjazdu i wyjazdu

1. Państwa Członkowskie *przeprowadzają kontrole wjazdu i wyjazdu mieszkańców obszarów przygranicznych, w celu zapewnienia przestrzegania przez nich warunków, o których mowa w art. 4.*
2. *W pozwoleniu na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym wydanym na mocy systemu dotyczącego małego ruchu granicznego nie zamieszcza się żadnych pieczętek wjazdu i wyjazdu.*
3. *Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla art. 15.*

Rozdział III

Pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym — przepisy szczególne

Artykuł 8

Zabezpieczenia i specyfikacje techniczne pozwolenia na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym

1. *Pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym, o którym mowa w art. 5, obejmuje zabezpieczenia i specyfikacje techniczne zgodne z odpowiednimi postanowieniami rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich⁽¹⁾.*
2. *Państwa Członkowskie przekazują Komisji i innym Państwom Członkowskim wzór pozwolenia na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym, które wydają zgodnie z ust. 1.*

Artykuł 9

Warunki wydawania

Pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym, o którym mowa w art. 5, może być wydane mieszkańcom obszarów przygranicznych, którzy:

- a) *posiadają ważny(e) dokument(y) podróży(e), o którym(ch) mowa w art. 17 ust. 3 lit. a) Konwencji z Schengen, upoważniający(e) ich do przekraczania granicy zewnętrznej;*
- b) *okażą dokumenty potwierdzające ich status mieszkańca obszaru przygranicznego oraz istnienie uzasadnionych powodów dla częstego przekraczania granicy w ramach małego ruchu granicznego;*
- c) *nie są osobami, względem których w SIS wydano ostrzeżenie w celu udzielenia odmowy wjazdu;*
- d) *uznano, że nie stanowią zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego, a w szczególności gdy nie wydano żadnego ostrzeżenia w krajowych bazach danych Państw Członkowskich w celu odmowy wjazdu, z tych samych powodów.*

Artykuł 10

Ważność

Pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym, o którym mowa w art. 5, jest ważne przez minimalny okres jednego roku i maksymalnie do pięciu lat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2002, str. 1.

Wtorek, 14 lutego 2006 r.

Artykuł 11**Oplaty za wydanie pozwolenia**

Oplaty odpowiadające kosztom administracyjnym związanym z rozpatrywaniem wniosków o wydanie pozwolenia na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym, o którym mowa w art. 5, nie mogą być wyższe niż opłaty pobierane za rozpatrywanie wniosków o wydanie krótkoterminowej wizy wielokrotnego wjazdu.

Pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym może być wydane nieodpłatnie.

Artykuł 12**Ustalenia dotyczące wydawania pozwoleń**

- 1. Pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym może zostać wydane przez konsulat lub każdy organ administracyjny Państw Członkowskich określony w umowach dwustronnych, o których mowa w art. 13.*
- 2. Państwa Członkowskie prowadzą centralny rejestr wniosków o wydanie pozwolenia, pozwoleń wydanych, przedłużonych oraz cofniętych, a także wyznaczają krajowy punkt kontaktowy, odpowiedzialny za niezwłoczne dostarczanie informacji na temat pozwoleń ujętych w rejestrze na żądanie innych Państw Członkowskich.*

Rozdział IV**Wdrożenie systemu dotyczącego małego ruchu granicznego****Artykuł 13****Umowy między Państwami Członkowskimi a krajami trzecimi**

- 1. W celu wdrożenia systemu dotyczącego małego ruchu granicznego Państwom Członkowskim zezwala się na zawieranie umów z sąsiadującymi krajami trzecimi zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.*

Państwa Członkowskie mogą również utrzymywać istniejące umowy z sąsiadującymi krajami trzecimi dotyczące małego ruchu granicznego. Zainteresowane Państwa Członkowskie dokonują zmiany tych umów w zakresie, w jakim są one niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, aby usunąć ujawnione niezgodności.

- 2. Przed zawarciem lub zmianą jakiegokolwiek umowy dotyczącej małego ruchu granicznego z sąsiadującymi krajami trzecimi Państwa Członkowskie zasięgają opinii Komisji w zakresie zgodności umowy z niniejszym rozporządzeniem.*

*Jeśli Komisja uzna umowę za niezgodną z niniejszym rozporządzeniem, powiadamia o tym zainteresowane Państwo Członkowskie, **które podejmuje wszelkie odpowiednie kroki w celu zmiany umowy w racjonalnym terminie** w taki sposób, aby usunąć ujawnione niezgodności.*

- 3. Jeżeli Wspólnota lub zainteresowane Państwa Członkowskie nie zawarła/zawarły z krajem trzecim ogólnej umowy o readmisji, umowy dwustronne dotyczące małego ruchu granicznego z tym krajem trzecim zawierają przepisy ułatwiające readmisję osób dopuszczających się nadużyć systemu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem.*

Artykuł 14**Porównywalność traktowania**

*Państwa Członkowskie zapewniają, aby w swoich umowach z sąsiadującymi krajami trzecimi, o których mowa w art. 13, kraj trzeci zapewniał ze swej strony **co najmniej** porównywalne traktowanie **osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się** oraz obywateli kraju trzeciego, legalnie zamieszkujących w obszarze przygranicznym Państwa Członkowskiego.*

Wtorek, 14 lutego 2006 r.

Artykuł 15

Ułatwienia przy przekraczaniu granicy

1. Umowy, o których mowa w **art. 13**, mogą zawierać przepisy dotyczące *ułatwień* przy przekraczaniu granicy, zgodnie z którymi Państwa Członkowskie:
 - a) ustanawiają specjalne przejścia graniczne otwarte tylko dla mieszkańców obszarów przygranicznych;
 - b) rezerwują specjalne pasy ruchu dla mieszkańców obszarów przygranicznych na zwykłych przejściach granicznych;
 - c) **biorąc pod uwagę sytuację lokalną oraz** tam, gdzie **wyjątkowo** istnieje wymóg o szczególnym **charakterze, wydają** zezwolenie mieszkańcom obszarów **przygranicznych na** przekraczanie ich granicy **w wyznaczonych miejscach**, poza autoryzowanymi przejściami granicznymi oraz poza ustalonymi godzinami.
2. Jeżeli Państwo Członkowskie podejmuje decyzję o *ułatwieniu* mieszkańcom obszarów przygranicznych przekraczania granicy, zgodnie z ust. 1, *musi ono* automatycznie ułatwić przekraczanie granicy każdej **osobie** mieszkającej na obszarze przygranicznym, korzystającej ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się.
3. W przejściach granicznych, o których mowa w ust. 1 lit. a) oraz na pasach ruchu, o których mowa w ust. 1 lit. b), osoby **regularnie przekraczające granicę i dobrze** znane celnikom z uwagi na fakt częstego przekraczania granicy podlegają **zasadniczo** jedynie wyrywkowym kontrolom.

Takie osoby podlegają od czasu do czasu drobiazgowym kontrolom, przeprowadzanym bez ostrzeżenia i w nieregularnych odstępach czasu.

4. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie podejmuje decyzję o ułatwieniu przekraczania granic mieszkańcom obszarów przygranicznych, zgodnie z ust. 1 lit. c):
 - a) **pozwolenie na przekraczanie granicy w małym ruchu granicznym, o którym mowa w art. 5, oprócz informacji, o których mowa w art. 5, zawiera szczegółowe informacje dotyczące lokalizacji i okoliczności, w których granica może być przekroczona;**
 - b) **dane Państwo Członkowskie przeprowadza wyrywkowe kontrole i sprawuje stały nadzór w celu zapobiegania nieupoważnionemu przekraczaniu granicy.**

Rozdział V

Przepisy końcowe

Artykuł 16

Ceuta i Melilla

Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie wpływają na szczególne zasady, mające zastosowanie do miast Ceuta i Melilla, określone w Deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla, w Akcie Końcowym do Umowy o Przystąpieniu Królestwa Hiszpanii do Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.

Artykuł 17

Sankcje

1. Państwa Członkowskie zapewniają, *aby* wszelkie przypadki nadużycia systemu dotyczącego *małego* ruchu granicznego, ustanowionego mocą niniejszego rozporządzenia oraz wdrożonego na mocy umów dwustronnych, o których mowa w **art. 13**, podlegały *sankcjom* przewidzianym w prawie krajowym.
2. Przewidziane *sankcje* muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz *muszą* uwzględniać możliwość cofnięcia i **unieważnienia pozwolenia** na przekraczanie granicy **w małym ruchu granicznym**, o którym mowa w **art. 5**.
3. Państwa Członkowskie prowadzą odrębny rejestr wszystkich **przypadków nadużycia systemu dotyczącego małego ruchu granicznego oraz sankcji nałożonych** zgodnie z ust. 1. Informacje takie są przekazywane **co sześć miesięcy** innym Państwom Członkowskim oraz Komisji.

Wtorek, 14 lutego 2006 r.

Artykuł 18**Sprawozdanie z wdrożenia systemu**

Najpóźniej ... (*) Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania i wdrożenia systemu dotyczącego *małego* ruchu granicznego, ustanowionego na mocy umów dwustronnych zawartych na podstawie niniejszego rozporządzenia i zgodnych z nim. Tam, gdzie jest to konieczne, do sprawozdania załącza się odpowiednie wnioski legislacyjne.

Artykuł 19**Notyfikacja umów**

1. **Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich umowach, o których mowa w art. 13 ust. 1, a także o każdym wypowiedzeniu lub wprowadzeniu poprawek do tych umów.**
2. **Komisja udostępnia informacje notyfikowane zgodnie z ust. 1 Państwom Członkowskim oraz obywatelom za pośrednictwem publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz innych stosownych środków.**

Artykuł 20**Zmiany w Konwencji z Schengen**

Postanowienia art. 136 ust. 3 Konwencji z Schengen *otrzymują* następujące brzmienie:

- „3. Ust. 2 nie stosuje się do umów dotyczących *małego* ruchu granicznego, do których stosuje się art. 13 [rozporządzenia nr ... niniejszego **rozporządzenia**].”

Artykuł 21

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.